

۲۱ تیرماه، «روز جهانی بدون نایلکس» هم بدون دستاورد قابل توجهی گذشت!

فسادی در ابعاد یک کره مسکون

مردم جهان در هر دقیقه معادل ۱۰ میلیون کیسه پلاستیکی مصرف می‌کنند



انسو محمدی

۲۱ تیرماه، «روز جهانی بدون نایلکس» نام گرفته است تا شاید به سیر تکامل تولید پلاستیک و نایلکس که در بین سال‌های ۱۸۷۰ تا ۱۹۰۸ به اوج رسیده بود خاتمه داده شود. پلاستیک و نایلون‌هایی که منفعات آن خیلی کمتر از ضرر هایش است و امروز در کنار سایر عوامل آلودگی محیط زیست کیسه‌های پلاستیکی تبدیل به بالای جان محیط زیست شده و سرعت نابودی محیط زیست را افزایش داده است. دیگر نیازی به آمار هانیست که به ما گوشزد کند سسوانامی پلاستیک در راه است. مشاهدات میدانی و نگاهی کوتاه به آلودگی مصرف هر کدام از ماکه روزانه چندین کیسه پلاستیک را بدون کوچک‌ترین تامل و تعللی روانه طبیعت می‌کنیم، موبد این موضوع است، آمارها نیز در این میان فقط عمق فاجعه را در قالب اعداد و ارقام به تصویر می‌کشند. آن گونه که صدرالدین علی پور، مدیر کل محیط زیست و توسعه پایدار به باشگاه خبرنگاران گفته است، ایران در میان ۱۰ کشور بر مصرف مواد پلاستیکی و نایلون قرار دارد. به گفته علی پور طبق آمار، روزانه بیش از سه هزار تن و سالانه حدود یک میلیون تن در کشور پلاستیک مصرف می‌شود. البته پیش تر برخی منابع ادعا کردند که ایران هفتمین کشور مصرف کننده پلاستیک در دنیا است و هر شهروند تهرانی حداقل روزی سه کیسه پلاستیک مصرف می‌کند. محمد درویش، عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور نیز سال گذشته اعلام کرد مصرف پلاستیک

در ایران سه برابر بیشتر از میزان مصرف جهانی است. این آمارهای هولناک را وقتی کنار مشاهدات میدانی و الگوی مصرفی بسیاری از مافرا می‌دهیم عمق این فاجعه بیشتر جلوه می‌کند. **«آلودگی سفید» زندگی ما را سیاه می‌کند**

تبعات مصرف بی‌رویه پلاستیک در یک یاد مورد خلاصه نمی‌شود و در این هجوم گسترده پلاستیک‌ها، فقط انسان‌ها نیستند که زندگی شان در محاصره و تهدید پلاستیک است؛ بلکه آلودگی پلاستیکی که آن را آلودگی «سفید» نیز می‌نامند زندگی گیاهان، حیوانات و حتی موجودات آبی را نیز سیاه کرده است. تصاویر متعددی از حیوانات و جانوران که قربانی پلاستیک شده‌اند هر از چند گاهی به رسانه‌ها راه پیدا می‌کند. پارسال درست همین روزها بود که رسانه‌ها با انتشار تصویری از یک نهنگ در سواحل تایلند اعلام کردند که پلاستیک زندگی را از او ربوده است. این نهنگ ۸۰ کیسه پلاستیکی را که وزن شان به ۱۸ کیلو گرم می‌رسد، بلعیده و به همین خاطر جان خود را از دست داده بود. در حالی که اغلب ما در مصرف پلاستیک در حال سبقت از دیگری هستیم و به سختی می‌توان کسی را پیدا کرد که در طول روز مصرف پلاستیک نداشته باشد، که تجزیه ظروف پلاستیکی و کیسه‌های یکبار مصرف در طبیعت نه تنها می‌تواند حتی تا چهار قرن طول بکشد، بلکه مواد شیمیایی موجود در آن می‌تواند از طریق خاک وارد آب، گیاهان و چرخه غذایی شود و صدمات جبران‌ناپذیر بهداشتی و اقتصادی بر جای بگذارد. آنگونه که کارشناسان می‌گویند مواد پلاستیکی و پلیمری به علت دارا بودن

مواد نفتی و هیدروکربنی و افزودنی‌های مختلف تجزیه‌ناپذیر است و در خاک باقی می‌ماند. مواد شیمیایی موجود در آن‌ها به تدریج از طریق خاک وارد آب، گیاهان و جانوران و به صورت مستقیم و غیر مستقیم وارد زنجیره غذایی انسان و حیوان می‌شود. این در حالی است که جایگزین‌های گیاهی ظروف و کیسه‌های پلاستیکی این قابلیت را دارند که حداکثر ظرف ۶ ماه در طبیعت تجزیه شوند. البته مصرف پلاستیک و تبعات محیط‌زیستی آن محدود به ایران نیست و موضوعی جهانی شده است. سازمان ملل در گزارش اعلام کرده که سالانه پنج تریلیون کیسه پلاستیکی در جهان مصرف می‌شود، چیزی معادل ۱۰ میلیون کیسه پلاستیکی در هر دقیقه. در این گزارش آمده است که باروند فعلی و تسامیه قرن جاری «سال ۲۰۵۰ میلادی» ۱۲ میلیارد تن پلاستیک زباله در جهان تولید خواهد شد. این گزارش گفته است: حجم پلاستیک‌های فعلی را اگر هر یک ساعت به هم پیوند بزنیم، می‌شود با یک هفت بار دور کره زمین خط کشید و از میان ۹ میلیارد تن پلاستیک تولیدی در جهان، فقط ۹ درصد آن بازیافت می‌شود.

به سوپ پلاستیکی تبدیل کرده‌ایم. از این رو اتحادیه اروپا با توجه به اهمیت مقابله با آلودگی‌های پلاستیکی ضمن ارائه پیشنهاد ممنوعیت استفاده از پلاستیک‌های یکبار مصرف خواستار جمع‌آوری بطری‌های پلاستیکی تا سال ۲۰۲۵ شده است. در این میان



اقیانوس‌ها را به سوپ پلاستیکی تبدیل کرده‌ایم

اریک سولهاپ، رئیس آژانس محیط زیست سازمان ملل، در جریان اعلام این گزارش در هند گفت: «ما از اقیانوس‌ها به عنوان محلی برای خلاص شدن از دست زباله‌های مان استفاده کرده‌ایم و با این کار چرخه زندگی در پارامختل کرده و در برخی نقاط، آن را

بسیاری از کشورهای نیز برای مقابله با این معضل با وضع قوانین جدید و وضع استراتژی‌های مختلف به دنبال کاهش استفاده از مصنوعات پلاستیکی هستند. در کشورهای نظیر ایتالیا، بلژیک و ایرلند به دنبال وضع مالیات، استفاده از کیسه‌های پلاستیکی ۹۴ درصد کاهش یافته است و اخیراً فرانسه هم با اعلام ممنوعیت استفاده از مواد پلاستیکی به این جرگه پیوسته است. همچنین ایرلند با تصویب قانون پرداخت مالیات برای استفاده از کیسه‌های پلاستیکی در سال ۲۰۰۲ توانست تا ۹۰ درصد مصرف کیسه‌های پلاستیکی در این کشور را کاهش دهد.

مصرف پلاستیک در کینا جرم محسوب می‌شود

در فروشگاه برخی کشورهای آسیایی مانند گرجستان پلاستیک‌های مصرف‌شده قرار دادند که در صورت تمایل مشتری با مصرف چندین نوبت نایلون‌های پلاستیکی از تولید بیشتر آن جلوگیری شود. حتی در برخی کشورها مانند کینا مصرف پلاستیک جرم محسوب می‌شود و برای ناقضان آن اعم از تولیدکننده و واردکننده جریمه معادل ۴۰ هزار دلار آمریکا و ۴ سال زندان تعیین کرد. همچنین بخش عمده کشورهای اروپایی ظروف یکبار مصرف گیاهی را جایگزین ظروف بسته‌بندی حاصل از مشتقات نفتی کرده‌اند. زنگ خطر مصرف پلاستیک حتی به گوش گروه‌های تروریستی نیز رسیده است و حتی آنها که از کشتن انسان‌ها و اوامه‌های نادرند را به تکاپو انداخته است.

پیش‌تر در خبرها آمده بود که گروه تروریستی «الشباب» در آفریقا نیز مصرف پلاستیک را ممنوع اعلام کرده است. به گفته روزنامه ایندپیندنت، محمدابو عبدالله، رهبر نیروهای الشباب در منطقه جوبالاند، پارسال در شبکه رادیویی وابسته به این گروه افراط‌گرا اظهار کرد: «کیسه‌های پلاستیکی تهدیدی «جدی» برای انسان‌ها و حیوانات هستند و زباله‌های ناشی از استفاده از آنها در محیط زیست تأثیرات منفی می‌گذارد.

جای خالی قوانین در ممنوعیت استفاده از مواد پلاستیکی

امادر این میان در کشور مادر حالی جای خالی قوانین سختگیرانه در حوزه ممنوعیت استفاده از کیسه‌ها و مواد پلاستیکی احساس می‌شود که از مدت‌ها قبل آسیب ناشی از استفاده از این مواد باراندازی کمپین‌هایی گوشزد شده است. اما با این حال فقط در برخی از مناسب‌ها مانند روز بدون پلاستیک برخی از سازمان‌های مسئول در سطح شهرنبرهای با هدف مصرف

از گوشه و کنار

وزیر بهداشت مطرح کرد:

مشکلات بهداشت روان در کشور به دلیل وجود فضای ناشاد



وزیر بهداشت مشکلات بهداشت روان را یکی از معضلات کشور عنوان و خاطر نشان کرد. مشکلات بهداشت روان کشور به دلیل فضای ناشاد جامعه، بسیار زیاد است و متأسفانه همه کمک می‌کنند که فضای کشور، غمگین‌تر شود.

به گزارش روابط عمومی وزارت بهداشت، سعید نمکی در شورای مشترک سلامت شهرستان‌های نوشهر، چالوس و کلاردشت در بیمارستان رازی چالوس، افزود: در حالی که بارها مقام معظم رهبری فرمودند که فضای کشور را شاد و بانشاط کنید اما از آن سو، ضجه، گریه، اندوه و غصه، یاس و ناامیدی را تبلیغ می‌کنیم و انگار جریاناتی در کشور بیشتر به گریستن مردم تا شاد کردن آنها، دل بسته‌اند. وی یادآور شد: در نظام سلامت کاملاً از کشورهای دنیا، بی‌نیاز هستیم و توانسته‌ایم مرگ و میر گروه‌های آسیب‌پذیر به ویژه زنان و کودکان را کاهش داده و حتی به یک دهم، ۴۰ سال قبل برسیم. نمکی به افزایش جمعیت سالمندان در کشور و ضرورت برنامه‌ریزی برای مقابله با موج سالمندی جمعیت در آینده اشاره کرد و گفت: سالمندان ایرانی با سالمندان سایر کشورها چه بسام تفاوت هستند؛ چون بسیاری جوانی نکرده، پیر شده‌اند؛ همان‌گونه که جوانان کشور به دلیل کلاس‌های بسیار مافیای آموزشی، جوانی که در کشور شکل گرفته، کودکی نکرده، جوان و منزوی می‌شوند. سالمندان افسرده، پرهزینه هستند؛ چون سلامت خود را کنترل نمی‌کنند و در آینده با جمعیت سالمند روان‌نژند و افسرده روبرو هستیم.



معرفی لباس‌های سنتی ایران در فستیوال راه‌ابریشم کانادا



لباس‌های سنتی ایران و افغان در فستیوال راه ابریشم ونکوور در کانادا معرفی و نمایش داده شد. به گزارش ایلنا، معرفی لباس‌های سنتی ایران و افغانستان در فستیوال راه ابریشم ونکوور کانادا از مهم‌ترین اخبار حوزه مد و لباس طی هفته گذشته بود که بدون شک تداوم این رویدادها می‌تواند در معرفی و ترویج هویت فرهنگ مدار ایران و دیگر کشورهای منطقه اثرگذار باشد. در این رویداد، نمایشی از لباس‌های سنتی ایران و افغانستان توسط سارا اتبیری و گروه او در فستیوال سالانه راه ابریشم ونکوور کانادا به اجرا گذاشته شد. فستیوال راه ابریشم با هدف ایجاد رابطه و تعامل بیشتر میان فرهنگ‌های مختلفی در کشور کانادا برگزار و در این رویداد، گروه‌های مختلف هنری از کشورهای چون ژاپن، ایران، روسیه، چین، هند، بلغارستان، مالزی، اسپانیا، قزاقستان، تایلند، مراکش و ایتالیا حضور به هم رساندند.



رئیس پلیس پیشگیری تهران بزرگ خبر داد پیگیری نصب دوربین روی لباس مأموران پلیس

رئیس پلیس پیشگیری تهران بزرگ از پیگیری برای نصب دوربین روی لباس تمام مأموران تیم‌های گشتی پلیس خبر داد. سردار کیوان ظهیری در گفت‌وگو با ایسنا، درباره نصب دوربین روی لباس مأموران پلیس گفت: تمام تلاش ما این است که تمام گشتی‌هایمان به دوربین تجهیز شوند و پیگیری هستیم که این امر زودتر محقق شود.

وی ادامه داد: در حال تلاش و پیگیری هستیم که زیرساخت‌ها را فراهم کنیم که به محض تأمین و فراهم شدن زیرساخت‌ها نصب دوربین روی لباس مأموران گشتی پلیس را اجرایی خواهیم کرد. ظهیری درباره اینکه چه زمانی این امر محقق خواهد شد به ایسنا گفت: فراهم شدن زیرساخت‌ها و شرایط به عوامل مختلفی بستگی دارد و به همین دلیل نمی‌توان زمان دقیقی را اعلام کرد، اما تمام تلاش‌مان را خواهیم کرد که این اتفاق رخ دهد و احتمالاً تا پایان امسال بتوانیم حداقل بخشی از آن را اجرایی کنیم.

ما از اقیانوس‌ها به عنوان محلی برای خلاص شدن از دست زباله‌های مان استفاده کرده‌ایم و با این کار چرخه زندگی در پارامختل و در برخی نقاط، آن را به سوپ پلاستیکی تبدیل کرده‌ایم

کمتر پلاستیک نصب می‌کنند تا ضمن این که عکس‌ها و فیلم‌های این اقدام روزمه مسئولان آن بخش را سنگین‌تر کند، از مناسبت‌های تقویم نیز جا نمانند. به نظر می‌رسد اکنون که قانونگذاران چشم و گوش خود را گرفته تا با واقعیت تلخ موجود روبه‌رو نشوند و فعالیت‌ها و اقدامات سازمان‌های مربوطه نیز در اقدامات پیش با افتاده‌های خلاصه شده است که نمی‌توان برای کنترل وضع موجود به آن دل بست، وقت آن رسیده است که برای مبارزه با این مواد مخرب‌باز خودمان شروع کنیم. بدون تردید نقش فرهنگ‌سازی قوی حتی می‌تواند از قوانین تأثیرگذارتر باشد.

روشن است که راهکار اساسی مبارزه با آلودگی‌های پلاستیکی، کاهش مصرف آنهاست. بنابراین آموزش، اطلاع‌رسانی و ترویج افکار عمومی برای تغییر الگوی مصرف و کاهش استفاده از ظروف یکبار مصرف و کیسه‌های پلاستیکی و استفاده از جایگزین‌های مناسب یکی از راهکارهای اساسی برای رفع این معضل است. با این حال فراموش نکنیم ما تنها یک کره زمین داریم، برای حفظ حیات زمین و محیط زیست نباید منتظر روز شمارهای تاریخ و نامگذاری‌های تقویم باشیم. باید هر روز را روز بدون پلاستیک فرض کنیم. جان زمین در خطر است.

سخن آخر اینکه راه‌های زیادی برای جلوگیری از استفاده از پلاستیک وجود دارد. برای مثال در حال حاضر در دنیا ظرفی تولید و عرضه می‌شود که به‌طور کامل از نشاسته گیاهی ساخته شده و حتی قابل خوردن هستند که به آنها زیست‌تخریب‌پذیر گفته می‌شود.

سازگاری با محیط زیست، تهیه از منابع اولیه تجدیدپذیر و عدم وابستگی به مواد اولیه نفتی، نداشتن هیچ گونه آثار تخریبی بر محیط زیست پس از تجزیه شدن در خاک و مصرف انرژی کمتر در فرآیند تولید از مزایای استفاده از ظروف یکبار مصرف گیاهی و کیسه‌های پلاستیکی تجزیه‌پذیر است. حداقل اگر مسئولان به فکر تصویب قوانین بازدارنده نیستند، مردم می‌توانند از این راه‌کارها استفاده کنیم تا مسئولان بیدار شوند!

یادداشت

با پس لزره‌های روانی قربانیان تجاوز جنسی چه کنیم؟



فاطمه ناصح، دکترای روانشناسی عمومی

آمارها بیانگر آن است که قربانیان اصلی تجاوزهای جنسی، زنان هستند اما در این میان مردان نیز ممکن است مورد تجاوز قرار گیرند. البته ناگفته نماند بعد از زنان، کودکان نیز معمولاً قربانیان دیگر این حادثه ناگوار به حساب می‌آیند. «تجاوز و سوء استفاده جنسی» در زمره تجاربده‌شدت آسیب‌زایی است که می‌تواند گریبان گیر درصد زیادی از زنان و دختران شود. از منظر آسیب‌شناسی می‌توان گفت قربانیان اکثر تجاوزهای جنسی بدلیل حملات اضطرابی شدیدی که در وجود خود احساس می‌کنند، به‌شدت به معرض خطر ابتلا به اختلالات اضطرابی، افسردگی و استرس پس از سانحه (PTSD) هستند. همچنین این دسته از قربانیان ممکن است علاوه بر آسیب‌های جسمانی، مشکلات هیجانی،

عاطفی و ارتباطی را نیز در کنار علائم و نشانه‌های اختلالات روانشناختی تجربه می‌کنند. «تجاوز» علاوه بر آثار منفی که بر سلامت جسمانی و روانی فرد می‌گذارد، لطمات جبران‌ناپذیر دیگری را نیز بدنبال دارد که فرد آسیب‌دیده را مجبور می‌سازد به منظور پیشگیری از نزع و درگیری‌های خانوادگی و همچنین ترس از آبروریزی سخنی از آن حادثه شوم به زبان نیاورد. از اینرو نگرانی از واکنش دیگران و ترس از قضاوت شدن مساله مهم دیگری است که شرایط را برای بهبودی فرد و بازگشت به روال عادی زندگی سخت‌تر می‌کند. روانشناسان معتقدند حالت‌هایی همچون خشم، ترس، احساس عدم امنیت، بی‌خوابی، کابوس، افسردگی، بی‌بزاری از آمیزش جنسی، احساس بی‌حرمتی و ناتوانی در مدیریت هیجان‌ها ممکن است ماه‌ها و حتی سال‌ها بعد از تجاوز و سوء استفاده جنسی از ذهن قربانیان پاک نشود.

از اینرو ایجاد احساس امنیت اولیه و اطمینان از سلامت

جسمی اولین اقدامی است که باید انجام شود. در این شرایط قربانی باید به مکانی که احساس امنیت می‌کند مانند منزل، نزد دوستان یا افرادی که به آنها اطمینان دارد، پناه ببرد. دوسعی کند موضوع را با آنها مطرح کند. معمولاً بعد از تجاوز و سوء استفاده جنسی، قربانیان ممکن است به دلیل احساس شرم و گناه، تا مدت‌ها یا حتی گاهی هرگز در این مورد با کسی صحبت نکنند زیرا در برخی مواقع، مطرح کردن این مساله ممکن است آسیب‌های بعدی برای قربانی در پی داشته باشد. در هر حال باید سریعاً به پزشک مراجعه کند تا اقدام‌های اولیه لازم انجام شود. اینکه فرد ابتدا به پزشک مراجعه کند یا موضوع را با افراد خانواده در میان بگذارد و سپس برای انجام امور پزشکی اولیه اقدام کند، کاملاً به شرایط او بستگی دارد.

البته نکته حائز اهمیت آن است که هر رویدادی در حکم محرک می‌تواند رانداز، مجدد تصاویر دلخراش و آزاردهنده این حادثه تلخ باشد که این موضوع نیز به نوبه خود مانع از آن می‌شود تا فرد بتواند زندگی روتین خویش را در پیش بگیرد. در واقع بهتر است بگوئیم «تجاوز جنسی» در زمره موضوعاتی است که فرد تا پایان عمر نمی‌تواند آثار مخرب و زیان‌بار آن را